

کربلا، اوچ بـترنـ هـا و اوچ زـیـاـیـ هـا در خـوبـترـینـ هـا
در ماستگاه کمالات " اشت دویاره دارای نماستگاه هستم، نماستگاه ره:

۱) انتہام زدایی : مسکان باید طورِ حرکت کرنے کے درمیانی گھنے فرائندیہ۔

فردا نگویند، اما محسن می خواست به حکومت برسد، نرسید؛ دیگر انقدر گرسنه ندارد که؟
مثل فوتیال است که سید، می بازد دیگر عزاداری من خواهد - با کانندرا

شہر ایسا ہے اور وہ باید سماں سنتے ہوئے بڑھی جائے!

اما مکان فرود راهن سفر به سفر است است :

إِنِّي لَمْ أَفْرُجْ أَسْرَارًا مِنْ بِخَاطِرِ لُخْيَانِ وَسَرْكَسِيْ خَاجِنْ شَرْم

وَلَا يَطْرَأُ ، مِنْ سَبَبٍ عَيْشٍ قَيْمَنْ كَرْدَمْ

وَلَا مُفْسِدًا وَلَا ظالماً : مِنْ بَارِصَادِ وَظَلْمِ سِرِّيْ نَوْصِرْ

حتر علی اھنگ رو برد - با اینکه میتوانست شمیدش میکنند، برد نما آنند تکووندو
دعا بین ۲ تا بزرگ بوده ... حسنه اینکه کارا مانع از شرک شدن ایشان نبود

۲) تغیر افکاره: زندگی صیست؟ خود را که پوشاک مسکن - خونه مائین ملعن
مادرکه حقوق داشت - سکر، دلا، حساب پایانی
کی درگاه از باغ عاشرا

آخوند

«موت فی غیر» آدم بعده غرض باشد «خیر من الحياة فی ظلم» بیان اسلام
بحضور نسبت که سیراهم حسن عجیب (۱)، حضرت امام سالم، مرگ از عسل سرین نداشت

۱) فلای خوب نه ای داره؟ با باقیش سوپر دلوکس اما همه هر یا نکها فقط

۲) خوب لباس های قشنگ داره؟ لباس مدل تشن هست آما هم نسایه فیض
ستلا، سالم

۳) خوب از خونه ها دلوکس، لباس های دلوکس، مائین، مدرک شش بال است
بله اندکش بال است آما تو امتیانات تقلب کرده و بولدار شده

بولدار شده کلاه بیدار کرد.

بابلی: او گوئی آدم بشنی و حلال باشد بخت از اتفاق کرو مالی بسین و حق دیگران باش

تغیر افکاری همچو باغزت بهتر است از زندگی با ذلت

۲) افشاگری [ماده‌چو، افشاگری، دارم - به جا، بی جا]

افشاگری، بیجا حرام، مثل سخن چینی = پشت سر کس نباشد حرف زد، ابرو و مژمن روشنیم
پیشست دارم مثلاً اگر کس عیبت شخص را کرد، همه عبادت‌ها میره محفوا.

که کس رسانید: آفر ما ان همه عبادت ذضیره کردم به خاطر اتفاقی عیبت؟
چه بله! آفر اون آقا با خانم که عیش کرده بود در سال‌ها گذشته بود که ابرو زخم گذاشت
اما «دافشاگری به جا»؛ آن‌چن (۴) در نامه‌ای به مردم گوشه نوشت:

لَقَدْ فَعَلْتُمُوهَا بِأَيْدِيهِ وَبِنُوْكَمِي
مسلم بن عقبه
اس مردم گوشه، شما کس هستید که با بام و لشته (علی)، برادرم حسن روکسید، سرخوم خود
در نامه به معاویه نوشت:

أَوْلَئَكُمْ قَاتِلُ حُجَّرِينَ عِدَىٰ، أَوْلَئَكُمْ قَاتِلُ... کی... کی... کی...

قرآن فرمید: ای ایار سگ؛ صحیح من رو لو بدلی؛ ولتسبین سبل المحمدین
بان کن - آدم هار مجرم رو بگو

الکرسی صنایع مسئولیت بکبره و شما صد و نیز نا اهل اهله او خیال ازمه افشاگری کن

اما اگر من خود مسئول بشم، چرا غمیش کنم؟

سند نبده همین طور دارم راه مهربم، چرا افشاگری کنم؟ اما اگر من سوار اتوبوس
سدم تا راستگر کنم و شما می دوینی من راستگر ملند شدم (آها همدم سوار شدند)

در کن دیگر از ایجاد عاشورا

۴) سفارش به نوشتن :
ام حسن (ع) فرمود: اسماعوا وَا لَتُبُودْ، هم آجعوا إلَى اصْطَارِكُمْ اقْتِلُوكُمْ
پاد داشت برداری کنم و پاد داشت هامون رو در اضیاء دیگران لگذا رام. لـ رو عن
علم هنال: حق حاب محفوظ است.

قدِرُ الْعِلْمُ بِالْكِتَابِ هـ جایز بر لستن لوره دنیز ریزین آیه قرآن

۵) احجام و ظفیر: ام حسن فرمود: «قُتِلُّنَا (خُلُسْتَنَّ سُبْعَمْ) - امْ طَغَرْنَا (هُلْكَشْمْ)
ما باید وظفیر مون رو احجام دعم.

۶) آقا باورن نهی باد، سماکه عالم سمع هستید و اماکن جمعه اید...

۷) فوتالست ها - سبرید گل نزدی، مسکن نهی نهی ام برابر انکه می رام
آخریش گل نه زخم

بابا، سما و ظلیف روان خام بیدار (آمادن فرسود و ظلیف ساراه حق ده بازاره با طاغوت) ۵

معنی نگو: بعد از جای خوبی کیمون می‌دارد؟ - آقا بیرم روضه، درینجہ باشلم اے
به اسون سلام کن «سلام علیک» - آقا این کی بود؟! لا تاگر در که از کن دهم در نی شد
تو سپاکر هم که مسیح نماز صورت بخوین چکار به حرف، آمازناصل هادارم ...

← حضرت آقا فرسود نزد سما و امور ب تکلف هستید نه تبیّن.

۱۰ حقوق بازنشستگی
باشند این اجها

نیت کار خلیلی محقق

قدِصوا لَا تُفْسِدُكُمْ باز پشت برای خودتون نفرستید، ذ ضریه لکن داشل

← صادر به سمت هنات، سند از سرمه بردارید، صدر قیدار، با وضو بساید، لغتی خفت کنید ...

۱۱ کلی آب من فرمد چون تشن نیست، ملی ملکی روم رام، ملکی ملکی ...
با الاظهار درین خوندم مخام خرج فانلوا

۱۲ جهوی هدیه اداره نبرای استخدا می‌گیریم چرا ادمی دستگیری دکمه امنیت کشور می‌نماید
تو که سیری می‌ری نیت غسل مسیبی کن - ناسیون و صورتی کیم خنک کری

قدِّمْهَا لِأَنْقُسْكُمْ ، ازْبِيْسُ ذَضِيرَه كَنْدَه .

هَرِيَانْ كَمَدَه بِهَسَابَه اون عَالِمَه كَهْنَ دَوْسَه هَسَابَه
شَخَه كَرْبَنه بُودَه .

ـ اگر مُنَاهِه دِولَه رَوْجَارِه صَهْرِي ضَرِيْرَه كَنْدَه (صَلَادُه سَمَدَه با من مَعَاهِلَه نَكَرَه)
با خدا معاهله کردي ...)

ـ اون شَحْفَه كَهْنَ دَسَه بَضِيرَه وَنَمَازُه فَرَزَه دَاه ، دَاه تَوْنَه كَمَدَه درِي بَخَانَه جَهَوَنَه ...

ـ خون سُرْخ وَقَشْتَلَه كَهْنَه بَهَاشَه خُلَاسَه / بِعَشَقِ خُوشَقِل وَرَنْكَتَه كَهْنَه دَلَه اسَه
ـ بِحُكْمَه اَنْ لَثَارَاتَه ، مَهْدَى بِوَعْدَه / بِتَقْيِيْه تَسْيِيْزَه وَلَاهِيشَه كَهْنَه دَسَه سَرَه اسَه
ـ بِحَانَه بِهَلْوَى بَشَكَسَه ازْدَه دَمَعَارَه / دَوْسَه هَونَه خُودَه بازَكَنَه كَهْنَه دَعَاه اسَه
ـ بِحَانَه عَمَه سَادَاتَه آن اسْيِغَتَه / بِهَعَاشَقَتَه نَطَاه كَنَه كَهْنَه سُرْخ سَهَاسَه
ـ هَامَ رَدَزَ بِهَسَيْرِه ^{لَلَّهُمَّ} ، حَوْعَاسُورَاه سَهَه ، هَهَانَه ، بِهَنَرِه ما پَهْدَشَه كَهْنَه دَلَاسَه
ـ بِيا وَشَرِسَلاطِينَ حَوْرَاه كَمَنَه كَنَه / كَهْنَه حَانَه دَوْهَرَه حَوْجَاه لَهَسَه دَهَاسَه
ـ شَهَه اَمَهَه دَرِهْبَه بِهَانْظَلَاه فَرَجَه / بِيا كَهْنَه عَالِمَه اسلامَه سَهَه مَوَاهَسَه